

F. t. l. om naturbeskyttelse

m.v. efter naturfredningslovens kapitel V til ændringer af heder, strandenge og strandsumpe. Det er hensigten at videreføre denne ordning og – udover de nævnte naturtyper – også at lade den omfatte ferske enge og overdrev, jf. forslaget § 3, stk. 2.

I Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 615 af 23. august 1991 er der i medfør af naturfredningslovens §§ 43–43 b fastsat regler, som undtager områder, der som følge af plejeaftaler og lign. vokser sig ind under den generelle beskyttelsesordning. Det er hensigten at videreføre denne ordning med hjemmel i lovforslagets § 5, stk. 1, jf. afsnit 5 ovenfor.

Efter stk. 2, har ministeren mulighed for at fastsætte regler om, at der ikke kræves tilladelse til anlæg, som kræver tilladelse efter lov om kystbeskyttelse. Lignende bestemmelser findes i § 8, stk. 5, og § 15, stk. 3. Formålet med bestemmelsen er alene at undgå dobbeltadministration, og uanset at de regler, der udstedes med hjemmel i bestemmelsen undtager visse kystsikringsarbejder m.v. fra forbudet i § 3, stk. 1, 2 og 3, skal de hensyn, som § 3, stk. 1, 2 og 3, skal varetage, således fortsat tilgodeses, når det afgøres, om der kan gives tilladelse efter lov om kystbeskyttelse.

9.2. I § 6 er der en hjemmel for miljøministeren til at udstede bestemmelser, som nærmere definerer de beskyttede naturtyper og foreskriver, hvorledes arealernes størrelse skal beregnes.

10. Forespørgsler

De hidtil gældende bekendtgørelser vedrørende naturfredningslovens §§ 43–43 b har hjemlet en særlig forespørgselsordning. Efter denne påhviler det amtsrådet at give oplysning om, hvorvidt et givet areal er omfattet af godkendelsesordningen. Såfremt oplysning herom ikke er afgivet inden en vis frist, har virkningen været, at lodsejerne kunne gennemføre foranstaltningen uden tilladelse efter lovens §§ 43–43 b. I hvilket omfang denne forespørgselsordning skal bevares, og hvorledes den i givet fald skal nærmere udformes, vil blive taget op til overvejelse og forhandling med de berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen af kommende bekendtgørelser og administrative retningslinier.

Til §§ 8–11

Klitfredede arealer

Til § 8

I flere egne af landet er jordoverfladen dækket af flyvesand, der i historiens løb ved sandflugt har forvoldt skade på det omliggende agerland. Flyvesand

er strandsand, der af bølgeslaget skylles ind på havstokken, og som består af næsten ensartede, fine korn, som vinden let kan føre med sig, og som efterhånden på sin vej lejrer sig, f.eks. omkring sten, planter og vragsods. Herved dannes sanddriver – klitter –, der bl.a. ved vegetationens hjælp kan nå en betydelig højde, i enkelte tilfælde op til 20–25 m. Dæmpes klitterne ikke, tager de form af »vandrekitter«, idet sandkornene under storm hvirvles op fra klittens sider over klitkammen, og hele klitten bevæger sig da langsomt ind i land i vindretningen. Klitterne findes i dag navnlig ved Jyllands kyster mod Skagerak og Vesterhavet, hvor de danner et næsten sammenhængende bælte, der strækker sig fra Skagen til Blåvandshuk og Skallingen og derfra til Fanø, Mandø og Rømø. Det vest- og nordjyske klitområde udgør indbefattet klitheder 75–80.000 ha. Også på Læsø og Anholt, i Nordsjælland og på Bornholm findes klitforekomster.

Forslaget i § 8 er i store træk en sammenskrivning af §§ 1, 2, 5 og 6 i den gældende sandflugtslov fra 1961, jf. lovbekendtgørelse nr. 168 af 10. oktober 1984 om sandflugtens bekæmpelse. Der er dog foreslået den ændring, at 100 meter-fredningen udvides til også at omfatte de arealer, der tidligere har været undtaget fra klitfredningen, fordi der ikke var klitdannelser langs strandbredden. Det drejer sig om ca. 14 km af Vestkystens ca. 384 km, hvorfor udvidelsen er meget beskedent. Udvidelsen tilsigter at undgå, at Vestkysten beskyttes ringere end landets øvrige kyststrækninger. De danske kystområder er således i deres helhed omfattet af beskyttelsen efter enten §§ 8 – 9 eller § 15.

Endvidere er det foreslået, at havneanlæg er undtaget fra klitfredning, svarende til lovforslagets § 15, stk. 2, nr. 5.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til den gældende bestemmelse i sandflugtslovens § 19, stk. 3.

Bemyndigelsen i *stk. 6* til at fastsætte regler om at undtage arbejder, der kræver tilladelse efter kystbeskyttelsesloven fra forbudet i stk. 1, svarer til lovforslagets § 5, stk. 2, og § 15, stk. 3, sidste led.

Med bemyndigelsen i *stk. 7* vil der f.eks. blive fastsat forbud mod motorkørsel, ridning, afbrænding af hede, kvas m.v., fjernelse eller beskadigelse af træer, planter eller indretninger, der tjener til sandflugtens dæmpning m.v., jf. den gældende lovs § 6.

Bestemmelsen tilsigter at forenkle og effektivisere håndhævelsen af beskyttelsen efter § 8. Ved at forbyde bestemte aktiviteter, som erfaringsmæssigt ødelægger vegetationen i klitterne og fremmer sandflugten, undgår man i den enkelte sag tvivl om, hvorvidt en konkret aktivitet rent faktisk har ændret tilstanden i klitterne.